

end ikke forlangt, at det skulde have nogen Betydning for ham; jeg har udtrykkelig udtalt, at Enhver kan have sit Skjøn, om hvad der passer med Forholdene det ene og det andet Sted. Jeg tror derfor ikke, der var nogen Anledning for det ærede Medlem til særlig at foreholde mig dette. Det, jeg har sagt, er, at naar en Regjering har vedkjendt sig et Princip for en Del af den danske Stat, saa har det Betydning for mig; Andet har jeg ikke sagt, men det staar jeg ogsaa ved. Enhver kan, som sagt, have sit Skjøn, og for mit Skjøn har det nævnte Forhold Betydning og bør efter min Mening have det. Det Hele kommer altsaa an paa, hvorledes man skjøner over disse Forhold, og naar man ikke gaar videre end her, saa kan jeg ikke se noget saa Farefuldt deri, at jeg af den Grund principielt skulde modsætte mig Forslaget. Om man vil stemme for det, bliver Enhvers egen Sag, jeg har ikke bundet mig til Forslaget, men modsætte mig det, kan jeg heller ikke.

Bloug: Jeg maa tillade mig at svare det ærede Medlem for 8de Kreds, at han gjør mig stor Uret — eller ogsaa maa jeg da have udtrykt mig overmaade uheldigt — naar han mener, at jeg skulde tro, at denne Lov havde vidtrækkende Virkninger. Jeg har tværtimod sagt, at den de allerfleste Steder vilde udrette overmaade Lidt, næsten være umærkelig. Kun hvor to Partier staa omtrent lige overfor hinanden, vil det interessere det Parti, som er det svageste, at faae Kvinderne over paa sin Side, og der vil Loven forstærke Kampen, men andre Steder vil den ganske vist ikke gjøre stor Virkning. I det Tilfælde, jeg nævnte, vil man ogsaa medtage Gaardmændenes Døtre, som ere over 25 Aar, idet man jo sagtens kan sætte dem i et Par Kroners Kommunekat. Det er overhovedet den store Forskjel mellem den islandske Lov og nærbørende Forslag, at her er der en næsten umærkelig Skatteydelse og Grændse for Rettigheden, og deroppe fordres der en betydelig større Skatteydelse. Vil man kun give de Kvinder Valgret, som efter deres Stat henhøre til den højstbestattede Femtedel af Vælgerne vil man kun give disse Kvinder Ret til ikke blot at vælge, men ogsaa til at vælges til Raadet, saa havde jeg ikke meget derimod at indvende. Naar man nemlig lægger Vægt paa Skatten, saa er det ikke et nyt Princip, som derved bliver indført, saa giver man ikke Kvinderne i Almindelighed Valgret. Jeg skjøner ikke rettere, end at dette Sidste vilde være Tilfældet med denne Lov, fordi den laveste Stat ikke er af nogen væsentlig Betydning

paa Landet og i Kjøbstæderne. Jeg har netop kun tillagt Loven Betydning, fordi jeg anser den for at være Ledet af en Række, en Reformbestræbelse, som det er Hensigten at føre videre, og som i sit Endemaal for mig betegner en Samfundsrevolution.

Casperien: Jeg var fuldstændig belabet paa, at det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Bloug) vilde tage Ordet i denne Sag og netop gjøre det paa den Maade, som han gjorde, nemlig først en Mængde smuk Tale og Komplimenter, der alt sammen indeholdt indeni: et Nei. Jeg vil indrømme det ærede Medlem, at der blev sagt mange smukke Ting om Kvinden; Præmisserne vare smukke nok, men Konklusionen ikke i samme Grad. Det ærede Medlem klappede Delinventen, før Dyren faldt. Det gjorde det ærede Medlem ogsaa, da vi sidst havde noget lignende, nemlig Spørgsmaalet om Valgbarhed med Hensyn til Skolevæsenet og om Valgretten og Valgbarheden til Bestyrelsen for de Fattiges Kasse. Det ærede Medlem anviste Kvinden mange smukke Formaal, Humanitetsbestræbelser, Kristentjærlighed osv. Det ærede Medlem nævnedes bl. a. ogsaa Omforgen for de Fattige, men det kan jeg nu ikke forstaa, at det samstemmer med det ærede Medlems Stilling til Lovforslaget forleden Dag om Kvindernes Valgret og Valgbarhed til de Fattiges Kasser. Naar det ærede Medlem endvidere talte om Kvindernes Omforgen for Undervisningen, saa rimer det heller ikke med det ærede Medlems Stilling, da vi forhandlede Lovforslaget om Valgbarhed til Skolekommissionerne. Det ærede Medlems Stilling kan jeg imidlertid endda forstaa, men derimod kan jeg slet ikke forstaa det 4de Medlem for 1ste Kreds (Wagen). Jeg havde ganske vist ventet at høre ham tale i Dag og ogsaa glædet mig dertil, men i Dag forstaa jeg ikke den ærede Landstingsmands Stilling. Da vi i Fjor forhandlede Forslag til Lov om Forandringer i Lov 23de Decbr. 1865 om Valg af Borgerrepræsentanter i Staden Kjøbenhavn, saa udtalte det ærede Medlem som Ordfører — maatte maa jeg med den ærede Formands Tilladelse læse det op —: „Det Spørgsmaal“ — om Kvindernes Valgret til Borgerrepræsentationen — „finde vi, at der kan være Anledning til at tage op og drøfte, naar Spørgsmaalet om at give en hel ny Lov om Valg af Borgerrepræsentanter foreligger. Dette Spørgsmaal vil da kunne komme frem til Drøftelse i Forbindelse med hele Spørgsmaalet om den kommunale Valgrets Ordning. Derimod finde vi ikke, at det passer ind i denne Lov, som paa Grundlag